

bert Mayr, Soustava občanského práva (české vydání), kniha III. Obligační právo 1929 str. 265 a násl., Ehrenzweig, System des oest. allg. Privatrechtes, svazek II., část prvá, 1928 str. 475 a násl.) i judikaturou (srov. nál. Boh. A 3157/24, 8001/29 a 8550/30), jež souhlasně shledávají hlavní znak služební smlouvy v tom, že zaměstnanec přejímá smluvní závazek, dává zaměstnavateli k dispozici svoji pracovní sílu takovým způsobem, že tím u zaměstnance vzniká poměr jakési podřízenosti a vázanosti na rozkazy zaměstnavatelovy (k tomu pak přistupují při smlouvě služební zpravidla také různá sociální opatření ve prospěch zaměstnance jako pojištění nemocenské, úprava pracovní doby a pod.).

Takový případ při zjištění zadávání čistění a posluhy předem na rok právě vznikl, jak bylo již svrchu uvedeno. Proto žal. úřad právem uznal, že zde dlužno použití § 14 cit. zák. č. 462/19, provedené zadání prací prohlásil neplatným a nařídil, aby byl přijatý nelegionář propuštěn.

Č. 8846.

Zaměstnanci veřejní. — Učitelstvo: Jak jest vyměřiti jednotný drahotní přídavek podle zák. č. 394/22 u t. zv. fiktivních vdovců s jedním dítětem (§§ 5, odst. 1 a 6-1-7 cit. zák.)?

(Nález ze dne 24. října 1930 č. 14.689.)

Prejudikatura: Boh. A 4718/25, 6562/27, 6913/27, 7187/28.

Věc: Artur S. v L. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o drahotní přídavek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, definitivní odborný učitel, uvedl v žádosti z 28. listopadu 1925, že mu nebyl poukázán dětský přídavek na dítě Bedřicha, nar. dne 20. července 1922, a to z toho důvodu, že jeho manželka byla definitivní učitelkou, nyní na pensi, a že jako taková sama drahotního přídavku požívá; poněvadž však nss Boh. A 4718/25 uznal toto odůvodnění nezákonným, žádal st-l, aby mu byl poukázán k výplatě přídavek na dítě Bedřicha částkou 1.200 Kč ročně se zpětnou platností od 1. ledna 1923.

Zšr v Praze rozhodnutím z 8. září 1926 vyhověla žádosti st-lově a přiznala mu nárok na dětský přídavek na syna Bedřicha od 1. ledna 1923 do 31. prosince 1925, zároveň však vyslovila, že v důsledku § 5 odst. 1 zák. č. 394/22 sluší rovněž s účinností od 1. ledna 1923 zmenšiti žadateli jednotný drahotní přídavek o částku dětského přídavku, přiznaného tímto výnosem. Proti tomuto rozhodnutí podal st-l odvolání, které bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Zásadní předpis o tom, jak jest vyměřiti jednotný drah. přídavek, obsahuje § 5 odst. 1 zák. č. 394/22; předpis ten stanoví, že dosavadní drah. přídavky a mimořádné a nouzové výpomoci slučují se v jednotný drah. přídavek, jenž se zmenšuje a) o obnos, o který se služné podle

§ 1 téhož zák. zvyšuje, a b) o obnos, jenž podle § 4 tohoto zák. připadá na přídavky na děti. Tento drah. přídavek snižuje se 1. dubna 1923 počínajíc o 20%.

Z cit. ustanovení § 5 plyne, že se jednotný drah. přídavek zmenšuje nejen o obnos, o nějž se služné podle § 1 tohoto zák. zvyšuje, t. j. o 75% dřívějšího služného, nýbrž i o obnos, který dle § 4 cit. zák. připadá na přídavky na děti. Předpis tento nemá výhrad a nutno ho použití tudíž ve všech případech, kdy zaměstnanec pobírá přídavek na dítě podle § 4 cit. zák.; výjimka neplatí zejména ani u zaměstnanců, zmíněných v § 6 odst. I, 7 cit. zák., t. j. u fiktivních vdovců; takovýto zaměstnanec s jedním dítětem patří ovšem podle § 6 odst. I 7 cit. zák. a také podle § 4 bodu 1. nař. č. 333/18 ř. z. do 2. třídy rodinné; to však neznámá, že by se dětský přídavek v takovém případě neměl sraziti.

Ostatně zaujal nss stejné stanovisko také již v násl. Boh. A 6562/27; v dalším pak násl. Boh. A 7187/28 vyslovil nss právní názor, že »jednotný drahotní přídavek v případě § 6 I, odst. 7 zák. č. 394/22 jest stanoviti nikoliv podle sazeb čl. IV vl. nař. č. 34/23, resp. sazeb v odst. A vyhlášky min. fin. č. 132/23, nýbrž individuálně podle předpisu § 5 cit. zák.« Na bližší odůvodnění cit. nálezů se poukazuje.

Proti stanovisku, které shora bylo vyloženo, nemůže se stížnost důvodně dovolávati ani násl. Boh. A 6913/27; neboť cit. násl. Boh. A 6913/27 rovněž spočívá zásadně na předpisu § 5 odst. 1 zák. č. 394/22 stran odčítání dětského přídavku a řeší jenom otázku, zda odpočet dětského přídavku je nebo není již proveden v cifře drah. přídavku uvedené v čl. IV vl. nař. č. 34/23; po této stránce však je nález tento (Boh. A 6913/27) předstižen pozdějším nálezem Boh. A 7187/28, na který bylo již shora poukázáno.

Není tudíž v rozporu se zákonem, odečetl-li žal. úřad st-li z jednotného drah. přídavku přídavek na dítě podle § 4 zák. č. 394/22 a nemá opačné stanovisko stížnosti opory v zákoně.

Č. 8847.

Samospráva obecní. — Řízení před nss-em:
* Rozhodnutí okr. správní komise o odvolání z usnesení obecního zastupitelstva o rozpočtu, vydané podle § 3 zák. z 15. června 1927 č. 77 Sb., není v instančním pořádku konečné.

(Nález ze dne 24. října 1930 č. 16.365.)

V ě c: Městská obec Ů. proti okresní správní komisi v Ů. o rozpočet města Ů.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Osk v Ů., jednajíc o žádosti obce Ů. za povolení obecních přírážek na rok 1928 a o odvolání Adolfa B. a spol. v Ů. proti položkám na remuneraci starostovi a na služební požitky obecních zaměstnanců obsaženým v rozpočtu jmenované obce na rok 1928, vyhověla rozhodnutím z 10. ledna 1928 částečně odvolání a upravila rozpo-